

Sözə, bədii mətnlərə tarixin bütün dönəmlərində ehtiyac olub. Söz – zamanın biləyindən yapışan, onun nəbzini yoxlayan bir təbib olub həmişə. Gərdişin əli hər yerdən üzüləndə, dünya qələmin gücünə, bədii sözə söykənib. Bunu zaman-zaman sınaqlardan keçən ədəbiyyatımız da təsdiqləyir. Təəssüf ki, yazılan gözəl əsərlərlə yanaşı, bu günün mənzərəsi fonunda yaşanan xaos bir söz bumuna da şahid oluruq. Bu, əsl sözə qiymət verən oxucularda bir xəyal qırıqlığı yaradır. Ədəbi mühitdə yaşananlar, məsələn, yaşından, təcrübəsindən, istedadından asılı olmayaraq, romançılığa aludə olmağın bu gün bir dəb halını alması, nəticədə sözün urvatdan düşməsi ədəbiyyatsevərləri məyus edir. Belədə yazarlarımızın tarixin dolanbaclarından keçib gəlmiş əsərlərinə bir daha üz tutmağa dərin ehtiyac duyulur. Bu baxımdan, dəyərlili ədəbi nümunələrdən örnəklər verməyi planlaşdırmışıq. Beləliklə, Azərbaycan ədəbiyyatının tanınmış şairi Şahmar Əkbərzadənin şeirləri ilə missiyamızı davam etdiririk.

Salam de!

Cavad Heyəti yola salarkən...

*Yer üzündə həsrət, möhnət sarıdan
Bizdən varlı yaratmayıb yaranan!
İnci axır gözümdədən anbaan,
Daş-qaşına daş-qışımdan salam de!*

*Mən əvəzdən Savalanı soraqla,
Nərgizini, lələsini qucaqla,
Təbrizdə Ərk qalasını qucaqla,
Əlincəmin duruşundan salam de!*

*Düz çevirdim Varlığının sözüünə,
Tamarziyam, qardaş, özüm özümə,
Bəxtiyardan Şəhriyarın gözüünə,
Baxışına baxışından salam de!*

*Xalılarda köz-köz olub odumuz,
İlmə-ilmə geri dönür adımız.
Naxışlara dil öyrədir Xudumuz,
Naxışına naxışından salam de!*

*Gözləyirik müjdəsini hər ilin,
Biz tərəfə köçəcəkmiz bir gəlin?
Araz üstə boyun bükən gözəlin
Göz yaşına göz yaşından salam de!*

*Ayrılgın üzüyünə qaş bizik,
Bəxtimizə boran bizik, qış bizik,
Dözümlükdə qaya bizik, daş bizik,
Dağ-daşına dağ-daşından salam de!*

*Utanıram hər baxanda yaşımə,
Bir alınmaz qala çıxıb qarşıma,
Çatan kimi Səhəndin başdaşına,
Yonulmamış başdaşından salam de!*

*Aslandüzün sağ-soluna bir də bax!
Öz əlinlə öz bəxtinə xına yax!
Taleyi yox, özümüzü qarğıyaq
Qarğışına qarğışından salam de!*

*Heyif, qardaş, bu görüşün ömrü az,
Bu arzumu yaddaşına yaxşı yaz!
Domruluma Həcər olsun Saniaz,
Alqışına alqışından salam de!*

Ayırar bu dünya bizi nə vaxtsa

Təzə nağara

*Sitəm görəcəksən ulduzlar sanı,
Bir azdan başına od ələnəcək.
Dodaqlar öpəcək qara zurnanı,
Səninə sifətin sillələnəcək.*

*Hələ təpər topla, dözüüm yığ hələ,
Qanları coşdurub qaynatmalısən.
Üzüünə çırpılan sillələr ilə
Toya gələnləri oynatmalısən.*

*Bir azdan üstünə düşəcək əllər,
Səni nağaraçı yesir edəcək.
Ağrıdan həzz alıb süzən gözəllər
Fəryadın üstündə yallı gedəcək.*

*Bu alın yazındı, nə küs, nə inci,
Çırtma çatlayacaq qaşında sənin.
Dərdə bax, hamının toyu, sevinci
Qapaza dönəcək başında sənin.*

*Alın yazısından qaçmayıb heç kim,
Sitəmə sinə gər, qəmə qələm çək!
Yediğin sillələr, qorxma, əzizim,
Şəninə əskiklik gətirməyəcək.*

*Qoşa şapalağa dözəcək dərin,
Nalən musiqiyə dönəcək hökmən,
Qəm yemə, nağara, döyülənlərin
Bütüin yer üzündə xoşbəxti sənsən.*

*Bəxtəvər başına, sillələn, nə qəm,
Sillələr ömrünə nur ələyəcək.
Dərd mənim dərdimdir, sabah bilmirəm
Kimlər taleyimi sillələyəcək!*

Səni

*Arzumun yoluna çıxan həyatsən,
Dönmərəm köksümdə tonqal da çatsən...
Bilsəm ki, yandırır-yaxan bir odsan
Yenə gözüüm üstə qoyaram səni.*

*Gülüüm, könliüm hara, şikayət hara?
Sevinər çəkdiyin çarpaz dağlara
Gündə baxışından alsam min yara
Xeyirxah mələyim sayaram səni.*

*Ölüncə yanında əsir qalaram
Verdiyin əzaba layla çalaram,
Vaxt gələr çevrilib torpaq olaram
Gəlsən, hənirtindən duyaram səni.*

Ölü torpaqlara məzar qazılırmı?

*Allah, bu torpağın kəsilib başı,
Quran oxumağa mollası yoxdur!
Kəfən axtarmağa qohum-qardaşı,
Şivən qoparmağa anası yoxdur!*

*Ana torpaq dedik axı ona biz.
Yığışın, ay ellər, anamız ölüb!
Bizə öz qoynunda yer verənimiz,
Ruzular yetirən dünyamız ölüb!*

*Yerlərə, göylərə sığmaz bu günah,
Qatil özümüzü, müsibətə bax!
Öləni torpağa gömərlər, Allah,
Bəs ölmüş torpağı harda basdıracaq?*

Ayırar bu dünya bizi nə vaxtsa

*Burax inadını, ay ömrüm, günüm
Çəkilər göylərə harayım, ünüm.
Dolaşar qəfildən ömür dünyüüm,
Ayırar bu dünya bizi nə vaxtsa.*

*Dağlayar qəlbini, dağlayar dağ-dağ,
Sınəmdə əcəlin çatdığı ocaq.
Tüstüsü gözünü yandırır, ancaq,
Üşüdər qəlbini közü nə vaxtsa.*

*Ha səslən, dağılmaz əbədi yuxum,
Burnunun ucunu göynədən qoxum.
Çarpaz dağlar çəkər sənə yoxluğum,
Çiləyər yarana duzu nə vaxtsa.*

*Düşər xatirələr yadına bir-bir,
Yanarsan günlərin oduna bir-bir.
Əsər əsim-əsim, titrəyər tir-tir,
Sınar qürurunun dizi nə vaxtsa.*

*Bəxtin gözlənilməz günlə rastlaşar,
Odun da, közüün də Şahmarsızlaşar,
Dadın da, duzun da Şahmarsızlaşar,
Ayırar bu dünya bizi nə vaxtsa.*

Can, ay Şahmar!

*Laçınların qarğalanır,
Qarğaların qırğılanır,
Nəyin varsa, yağmalanır,
Bu nə gündür, can, ay Şahmar!*

*Ormanların, oylağın yox,
Yaylamağa yaylağın yox,
Daha İsa bulağın yox,
Di həsrətdən don, ay Şahmar!*

*Göycən, Dəlidağın hamı?
Xanbağı tək bağın hamı?
Küllü-Qarabağın hamı?
Tutub səni qan, ay Şahmar!*

*Qırxqız dərdin dənizləşir,
Gəlin qayan kənizləşir,
Ta Şuşan da Təbrizləşir,
Döy başına, yan, ay Şahmar!*

*Bəbəklərdə yaş qalmayıb,
Ağıl gedib, huş qalmayıb,
Başımıza daş qalmayıb,
Səni daşa dön, ay Şahmar!*

Əlvida

*Çatdı halallaşmaq vaxtı, a yerlər.
Yamaclar, əlvida, yollar, əlvida!
Hər yarpaq mehriban bir ələ bənzər,
Mənə əl eyləyən əllər, əlvida!*

*Dərdimi heç kimə açə bilmədim,
Hicranın əlindən qaça bilmədim,
Zülmün sədlərini keçə bilmədim,
Çəmənlər, əlvida, çöllər, əlvida!*

*Bir ocağın odu-közü olmadım,
Saza dönüb "Yanıq Kərəm" çalmadım,
Toza dönüb qoynunuzda qalmadım,
Cığırlar, əlvida, yollar, əlvida.*

*Kükrəyə-kükrəyə qabarmadınız,
Həsrətin bəndini qoparmadınız,
Yuyub dərdlərimi aparmadınız,
Yağışlar, əlvida, sellər, əlvida!*

*Hələ bu dünyada qalmaq payım var,
Bəxtimin üzünə gülmək payım var,
Azadlıq yolunda ölmək payım var,
Obalar, əlvida, ellər, əlvida!*

Təbriz 1992